TASHİHLİ DERGİ

ЯDEK

FİYAT: (KDV'Lİ) 250 BİN LİRA YIL :1 SAYI :9 21 NİSAN 1999

Ördek'ten karınağrısı

Bu kente bahar gürül gürül gelecek ey oğul!
Biz dergiyi hazırlarnken seçimler henüz sonuçlanmamıştı. Zaten ölüm gelmiş meydane seçim bahane... Eskiler şöyle derlermiş; "Seçim sath-ı mahaline girdik"... Türkçesi "eğik düzlem" ya da "eğik yüzey".. Biz Yamuk Düzlem diyelim.. Türkiye'nin hali gibi.. Yamuk yani..
Biz bahara bakarız.. Ortalığı, içimizi, içimizdeki aşkı "yeşilmişik, sazmışık"a çeviren bahara bakarız. Bizim bahar alımlı mı alımlı geldi bu kez.. Seçim meçim moralimizi bozamadı..

Yine kağıt parası, yine matbaa derdi, yine dağıtım tekelinin keleği, yine bayii ilgisizliği.. Ama olsun biz usanmayacağız. Binlerce okur Türkiye'de bayiilerin ve dağıtım şirketinin tezgah altına sokuşturduğu Sanal Ördek'i o "tezgah"ın altından söküp alıyor...
Önümüz Mayıs arkamız bahara sobe, kapkaççıya, vurguncuya, tefeciye, çeteciye elense... Önce 1 Mayıs, Sonra 6 Mayıs daha sonra 18 Mayıs.. Eskiden bir de 68 Mayıs'ı vardı... İnsanlığın gülümseyen tarihinin yazıldığı zamanlar yani... Bir sonraki sayıya erişelim... Neler neler yazıp çizeceğiz...
Bayraklar göndere, bayraklar göndere, bayraklar göndere...

İÇİNDEKİLER

3 Sezai Sarıoğlu
Bütün söz vermelerin tarihçesi

4 Yüksel Işık
Oylar Aşk'ın

5 Bülent Akyürek
Bu Değilse Nedir?

6 Birdal Tezer
Sendelemeler

7 Gülnaz Karaosmanoğlu
Turgay Delibalta

8-9 Ördek Savaş Sathında

10 Uğur Erbaş
Karikatür

11 Tarık 2000 Ziyad
Ulaş Savaşçı

12 Şadi
Karikatür

13 Eyüphan Erkul
Şeffaf Türkiye

14 Golgota
Pano

15 Nilgün - Bahar
Turgay Delibalta

Sanal Ördek Mizah Dergisi
Sezai Sarıoğlu, Birdal Tezer, Tolga Çandar,
Yüksel Işık, Diler Koldaş, Bülent Akyürek, Şadi, Uğur Erbaş, Ulaş Savaşcı
Ahmet İlkan, Alex, Cin Ali, Mustafa, Orhun Çoban, Ömer, Hakan, Nihal, Sibel, Nilgün, Bahar
5 Nisan 1999 Yıl :1 Sayı: 8
İmtiyaz Sahibi ve Yazıişleri Müdürü: Serpil KAYA
ADRES : Bayındır Sokak 50 /6 Mirkelam Apt Kat:3
Kızılay/ANKARA
Tel: (0.312) 419 48 90 Fax: 419 48 92

TEKNİK HAZIRLIK VE BASKI
Ekin Tanıtım Hizmetleri ve Matbaacılık Ltd. Şti.
(0.312) 419 48 90-91-92
DAĞITIM
Birleşik Basın Dağıtım A.Ş.
Bir yıllık abone bedeli : 6.000.000
6 Aylık Abone Bedeli: 3.000.000
BANKA HESAP NO: A00/0066004/01-3
Akbank Galatasaray şubesi-İST

Bütün söz vermelerin tarihçesi...

Sezai Sarıoğlu

"belkilerin kol gezdiği
saatta
belkim bolki bile
değildim"
Can Yücel

Marks abi, ünlü 11. Tez'deki "Yorumlama ve değiştirme" sorunsalını insanlık tarihine miras olarak bırakalı beri, teori ve pratik arasındaki ilişki kıymete bindi. Ama herkesin, herşeyin kıymeti ve kıyameti kendine... Herkesin teorisi ve pratiği de kendine...

(Naçizane önerim, zaman zaman, hatta çoğu zaman, daha da hatta bütün zamanlarda "teori pratiğin, pratik teorinin nesi olur?" diye sormakta yarar olduğudur...)

Bu yazıdaki muradım teori ile pratiğin hısımlığını ve hasımlığını eşelemek değil. Teori işinin, "soyutlama zenaati"nin ötesinde söz kurma işi oluşu, çoğu zaman işleri ve düşleri karıştırıyor. Söz kuran özne, işin doğası gereği, doğa ve topluma "söz" vermeye başlayınca, sözün iktidarı da kerte kerte kurulmaya başlıyor... Bu nedenle, siz siz olun, sözün iktidarı, iktidarın sözü, cümlesini aklınızdan çıkarmayın... (Unutmamak, "aklımda" demek için parmağınıza kitap bağlamanız gerekmiyor... Her sözün adresini takip edin yeterli!...)

Sözü, dolaştırmadan, tarihten güncelliğe geleyim... SEÇİM denen "illeti", dil üstünde kaydırmaca, tarih üzre kandırmaca bir mesele, "söz vermelerin tarihi" olarak özetlemek mümkündür.

("Bütün söz vermelerin tarihçesi / Sevgim acıyor." [Turgut Uyar])

"Elin Avrupa'sında" bu işler, dört – beş yılda bir, Brecht'in; "bari yöneticiler halkı lağvedip yeni bir halk seçsinler" dediği şekilde, otuz iki kısım tekmili birden bir sinemayanılma olarak sürüyor. Bu sinemayanılma, kimi Avrupalı mecburi ve meccani, kimi, yazılar gösterildikten sonra, kimi beş dakia ara ve gazız ferahlığı bölümünde, kimi üzerinde "duhuliye" yazan biletlerle giriyor... Filme gidemeyen kimi garibanlar da, gidenlerden filmi dinleyerek idare ediyor...

Gramsci, "hegemonya" kavramını icat ettiğinde, kimse onu ciddiye almamıştı. Hatta rivayet olunur ki, onun, tarih ve toplum üzerine, marksizmin en kıymetli kitaplarına el basarak yeminler etmesi bile fayda etmemişti... Hatta sol'dan çıktığı bile rivayet olunmuştu...

Karadeniz'de, yamadan yamaya doğaçlama atılan "karşı beri türküleri" de onu doğrular, çünkü bu türkülerden birinde geçen "Şu gaybana sevdalık / İpsiz bağladı beni" sözleri de aynı kapıya çıkar. Yirmidört ayar bir aşk tarifidir "ipsiz bağlanmak..." ipsiz bağlanan insankızı ve insanoğlu, dibe vurduğunu ve dipsiz bağlandığının ayırdına varamaz... Bir aymazlık alır başını gider...

Alaturka politikacıların, kitleleri "rıza etmek" diye, "hegemonya" diye bir dertleri, gelenekleri, alışkanlıkları pek yoktur. Çünkü, Osmanlı'da oyun çoktur ve ta işin başından beri, zor ve yalan en çırılçıplak haliyle yürürlüktedir. Yani demem o ki, bu memlekette, ünlü "İttihat ve Terakki gelmiş... ama gitmemiştir... "Her politikacının cebinde birkaç tane ittihat ve Terakki şefinin fotoğrafının olması ve gerektiğinde kullanılmak üzere hazırda bulundurulması bundandır. Bizdeki alaturka seçim teorisi ve pratiği, yöneticilerin, halkı lağvedip kendilerini seçmekle iştigal etmesi serüvenidir... "Haramiler ki artık kırkı geçmiştir sayıları..." Haramiler ki otuz iki kısım tekmili birdendir yalanları...

Bir diğer mühim meselede, "zalimin zulmü de palavrası da var" meselesidir. İşin palavra kısmı, "söz vermelerin tarihçesi"nin ilgi alanına girer...

Bu memlekette elbette sözünü söyleyemeyenler de var; kenardakiler, ezilenler, dıştalanlar, suskunlar, gülümseyenler... Onlar, "ödleriyle öten kuşlar"ımızdır... Korkuları gayet samimi ve insanidir. Ödleriyle ötmek, gayri resmi tarihe içkin özel güzel bir gelenektir...

Bütün bunlardan sonra, eline, diline, sözüne ve oy'una dikkat et demekten başka çaremiz yok... Oy, işleri imla hatası yapmaya gelmez... Ne denir; oy'una solluk ey ahali... Kör olma da gör kendini...

"Bilerek mi yanına / almadın giderken / başının yastıkta / bıraktığı çukuru"

YÜKSEL IŞIK

Ve nihayet bahar geldi. Su yürüdü, ağaçlar çiçeğe durdu. Güneşin parlaklığı bile değişti. Galiba bu bahar bir çok açıdan ilk olacak. Baharla birlikte gelen seçim, toplumsal ve siyasal yaşamımızda önemli değişiklik yaratmayacak ama ilk aşkları anımsamamıza vesile olacak. Kim ilk aşkını anımsadığında iç geçirmez ki?

Kim ilk öpüşü, ilk el ele tutuşu, kim ilk gözyaşını, ilk kırgınlık sonrası şiddetle kucaklaşmayı unutabilir ki? Kim bireysel tarihinin en renkli, en heyecanlı, en coşkulu günlerini unutabilir ki?

Seçimler, bu kez, yerelde ve genelde bizi kimlerin yöneteceğini tayin edecek. Elbette, seçimden kısa bir süre sonra, toplumun çoğunluğunun tercih ettiği, gene o çoğunluk tarafından kendisine ihanet etmiş kabul edilecek. Biliyorum, çoğumuz, nasıl ki ilk aşklarını sadece anımsamakla yetiniyorsa, bu seçimde de ilk aşklarını sadece anımsamakla yetinecek ve iradelerini resmi ilişkilerin kuşatması içinde sandığa yansıttı. Biliyorum, çoğumuz, ilk aşkımızla karşılaştığımızda ilk heyecanımızı duyarız ama kurulu düzenimizi berbat etmemek adına heyacanımızı ve coşkumuzu bastırmayı tercih ederiz. Ağlamamak için boğazımızı düğümleriz; arabesk bir ifadeyle bağrımıza taş basarız ama ilk aşkın unutamadığımız sıcaklığını nedense yeniden yaşamaktan kaçınırız.

Seçim heyecanıyla baharın heyecanı birbirine karıştı. Halkın tam bir serbestiye içinde tercihini yapma hakkına sahip olmadığı böyle bir seçimin hepimize bir anımsatma yapacağı ne kadar gerçekçi bilmem ama merak ediyorum, ilk aşkını görür görmez ilk günkü gibi yüreği pır pır eden kaç kişi var? Benim ölçüm bu! Bu seçimde insanı özne olarak görenlerin başarısı, ilk aşkını gördüğünde ilk günkü gibi heyecanlananların sayısıyla doğru orantılı.

Hiç kuşkusuz bu sesleniş, yaşamını rutine bağlasın veya bağlamasın, bütün akıllı serserileredir. İnsanın ilk aşkı karşısında duyduğu heyecan ne ise sandığa yansıtması gereken de o. Bir çoğunuzun, çocukluk günleriydi, her şey toz pembeydi, dediğinizi duyar gibi oluyorum. Çocukluk insanlığın ta kendisi değil mi? Hakikaten ilk aşkımızdan başlayarak, çocuklarımızın güzel bir dünyada mutlu yaşaması dileği hep dilimize pelesenk olmadı mı? Bugün bile, ilk heyecanlarımızı, resmi ilişkilerle değiştirmiş olmamıza karşın, çoğumuz, çocuklarımızın daha iyi bir yaşam sürsün diye bireysel çabalar içinde değil miyiz?

Makul ve mantıklı olmaya aykırı sözler mi söylüyorum. İlk bakışta öyle görünüyor; ancak, çoğumuzun makul ve mantıklılığı, yüreği dağa taşa sığmaz bir ölçüdedir. hangimiz, hangi yaşta olursak olalım, toplumsal rutinlere göre deliklik sayılabilecek çok sayıda işler yapmadık? Hangimiz, her adımı ölçüp biçerek atmaktan sıkılmadık? Hangimiz toplumsal statü değişikliği için acaip parendeler atmış olanlardan utanmadık? Hangimiz, söz geldiğinde, yaptığımız serserilikleri övünerek anlatmadık?

Listeyi uzatmayalım. Soruyu açık seçik soralım. Bu seçimde ne yapacağız? Ben net bir yanıt vereceğim. Yaşamım boyunca çok sevgi lafı ettim ama sevmek neymiş, ilk aşkımla öğrendim. Hem de ne sevmek? Yaşamım boyunca güzel coğrafyalar gördüm: kötü coğrafyalar görme şansını yakalamış bir olarak, bunun ne demek olduğunu ilk aşkımla anladım.

Ben insan olmayıysa...

Ankara'nın ünlü Çinçinbağları semtinde büyüdüm. Yoksulluğun, kimsesizliğin, dışlanmışlığın, yalnız bırakılmışın ne anlama geldiğini orada kavradım. Ben çocukken, koca koca abilerin, yoksulluğu kader olarak benimsemiş evlere gece yarıları karınca kararınca paketler taşıdıklarını gördüm. Bu paketlerin öğrenci harçlıklarından biriktirilen paralarla alınmış dayanışma paketi olduğunu öğrendiğimde artık büyümüştüm. Ben çocukken Denizler asıldı ve yoksulluğun bininin bir para olduğu o semtte tahmin edemeyeceğiniz amcaların ve teyzelerin gözlerinin sulandığını gördüm.

Ardarda kaç bahar geldi geçti? Kimbilir kaç kış uyuyup kaç bahara uyandık? Ve gelip çattık bir bahara. Bu bahar ki, insanın içini kıpırdatan bir güzellikte. Üstelik geleceğimizi yakından ilgilendiren bir seçimle beraber geldi. Bu nedenle belirtmek isterim ki, şimdi anımsama zamanı,

Biliyorsunuz değil mi? Unutmak teslim olmaktır. Unutmayalım ki, sessiz sedasız akıp giden göz yaşlarımıza sahip çıkalım. Unutmayalım kiş, hangi yaşta hangi mevkide hangi coğrafyada olursak olalım; ilk aşkımızın bizde yarattığı ilk heyecanı her zaman yaşatabilelim.

Beni bilirsiniz. Şiddetli bir ayrılık sarsıntısı geçirdim. İzlerini hala taşıyorum. Yüreğim hala buruk. Her anımsadığımda, Sunay Akın'ın destansı dizeleri dökülüyor dilimde; **"Bilerek mi yanına / almadın giderken / başının yastıkta / bıraktığı çukuru"** İnadım inat! O çukuru bozmuyorum. İnadım inat; bana Çinçin'de yoksul teyzelerin, yüz çizgilerinde binbir meşakkatin izleri bulunan koca koca amcaların göz yaşı dökmesini sağlayan o ilk duyguyu yaşatanlara oyumu verdim. Oyumu ilk aşkıma verdim. Çünkü o benim bilmemin başlangıcı aynı zamanda.

KÜMES

BU? DEĞİLSE NEDİR

Değilse nedir bu?
Yanında olmaktan ve kendimi anlatmaktan korkuyorum.
Cüzdanımdaki emrine amade satılık mesailerimin küstah karşılığını harcayamamaktan.
... Dokunduğunda derimin altındaki doğmamış ve hiç büyümeyecek olan çocuğun ürperti veren bir edayla saçını okşayamayacağından,
ah... Koca dünyada şansımı denemediğim son kız olduğunu anlayacağından korkuyorum.
Sonra dokunuyorsun.
Gecenin bağrından neşterle şafağı alıyoruz.
Duvarının aralarında terkedip kaçıyorum yetim gözlerimi
olmak istediğim hiçbirşeyim artık
rakı şişesinde balığım şimdi...

Gel yaşanmamış ve yaşanılacak olan aşkların acılarını kanatarak teslim alalım.
Kavgaya karşı duranların cesareti bileylensin yüreklerimizi,
biz asla kuş öldürmeyelim,
biz asla ama asla yaban dudakların arasında birbirimize düşmeyelim, "onlarınki farklıydı" desinler hep,
kesinlikle kuru tütün suratlı babaannelerden masallar dinlemeyelim,
sekiz otuz acanslarını da,
köyden gelmiş miş, evine dönecekmiş, yol parası yokmuş muş ları da...

Sen şimdi yanımda infilaka hazır filiz ol
sen şimdi gönül kalesi gediklerimi kapamaya çalışan amele,
sen şimdi teneffüs zilinin amansız takipçisi,

sen şimdi, karadutum... çingenem...

Değilse nedir bu?
En üst katından intihara teşebbüs ettiğimiz gökdeleni ters çevirselerdi.
kafa üstü gökyüzüne çakılmak mümkün olurdu.

Değilse nedir bu?
Yaşlı doğum gençleşerek ölmek fikrini bu üçüncü sınıf çay ocaklarında da tartışamayacaksak,
reşit olmadan (saygısızca ve kundaktayken herşeyden habersiz yavrucağa) analık ve babalık haklarına dayanarak ossuruktan isimler koyacaksak,
yorganın altından bir el apış aralarımızda soldan sağa bulmacalar çözemeyecekse...

Değilse nedir bu?
özürlü kasım akşamları alıp alıp başımızı gitmelerimiz.

... Değilse nedir?
tanığı olmadığımız maharetleri keşfetmeler?

Evet... Evet... Belki de bu yüzden orgazm oluyor dilimiz?
Belki de sebebi budur dilimizin altındaki baklaları sezeryenle aldırmaya çalışmamızın...

sende-lemeler

Birdal Tezer

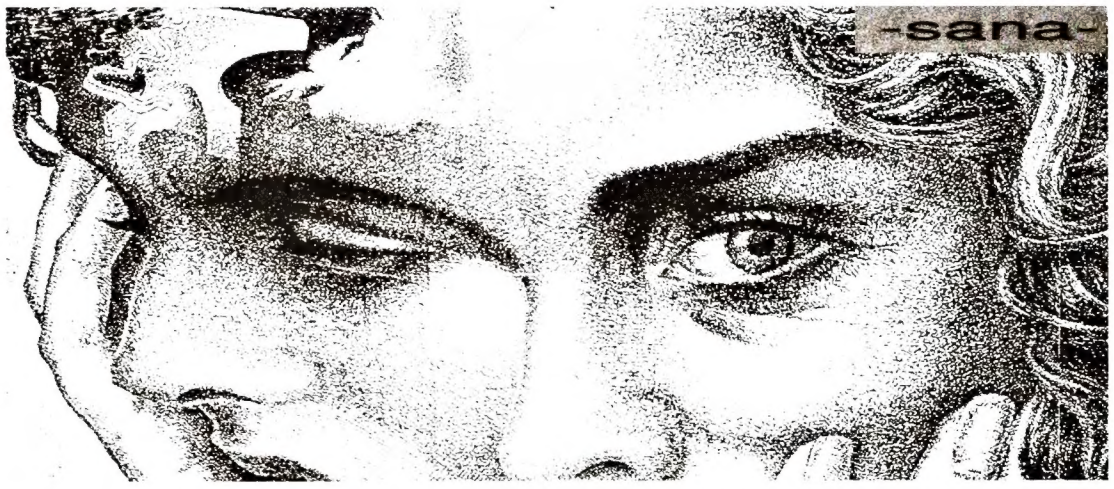

– çekilen anonim acılardın sen,
her zaman ders alınması gereken
– köşe başında çapraz ateştin sen,
insafın kurusun emi?
– eski bir pikaptın sen,
küçücük bir iğne yüzünden çalışmayan
– nedense alamadığım vize'ydin sen,
niye vermezler ki?
isteyenin bir yüzü kara...
– 9 metre 15 santim'din sen,
ya çok yakın
ya ço uzak
asla olması gereken yerde değil
– kahramanlık destanlarıydın sen,
sanki hep biraz abartılı
– zincirleme trafik kazasıydın sen,
ankara – manisa yolunda
niye sadece ben yaralandım?
–"yasadışı" bir bildiriydin sen,
dikkatlice katlanıp arka cebe zulalanan
evde gizli gizli okunan
– gün boyu gölgemdin sen,
önümde, arkamda, sağımda, solumda
her yanımda...

– genç bir kızın günlüğüydün sen,
kenarları illaki süslemeli
en güzel yazıyla yazılan
ve yapraklarında
" ilk aşkın" gözyaşlarını taşıyan
– çok iyi bildiğim bir adrestin sen,
sergenler sokak deniz apartmanı
neden kaybolup duruyorum?
(hayır salak değilim)
–"kaç zaman oldu" diyordun sen,
"mutlu uyanmayalı"
mutlu uyandıklarını saydın mı?
– fazladan birkaç saniyelik bakıştın sen,
kendine aşık etmeye yetiyorda artıyordu bile
– hayata karşı blöflerimdin sen,
rest anasını satayım.
– tarihsel gerçeklerdin sen,
çarpıtılıp, çarpıtılıp
doğru diye yutturulan
– dilime dolanan bir ezgiydin sen,
"yürek çağrısı"
– kuş tüyü yastığımdın sen,
senin niyetine
off, off...
– gördüğüm tek rüyasın sen,
sonu bir gün değişecek...

ah ulan türküler

– ulan hiç bir zaman anlayamadım; o adam, cevriye'nin gözlerindeki sevdayı görebilmek için mi almış kızcağızı karakola götürmüş? durup dururken niye böyle salakça bir uğraşa girişmiş, eğer kızcağızı karakola götürürse gözlerindeki sevdayı görebileceğini hangi hıyar söylemiş? sonra pişman olmuş mu? ya da ne biliyim, karakoldaki ayna sihirli falan mı acaba, kötü kalpli kraliçenin yaptığı gibi geçiyon karşısına "ayna ayna söyle bana aha bu kızın gözünde sevda var mı yok mu?" şeklinde bir soru yöneltildiğinde, dile gelip destana gelip vardır ya da yoktur gibi cevaplar mı ihsan eğliyor? ve kolundaki damganın yani cevriye'nin kolundakinin bütün bu gelişmelerle alakası ne? birde sevda bildiğimiz sevdalardan değil, "karasevda". inşallah kızcağızın başına birşey gelmeden, sadece gözlerindeki sevdayı gösterip çıkmıştır ordan mümkünse bundan sonra gözlerdeki sevda kontrolü evlerde yapılsın...

Boynu güzelleşen çocuklar sevgili sözcükler gönderiyorlar birbirlerine.. Düşaşırı yolculuklar yapıyorlar yakılmak üzere yola çıkılan gemilerde...

YUVARLAK DÜNYA Turgay Delibalta

Bu kuram artık iyice canlı ve etli durumda. İlk duyulduğunda; ki çekiciliği kadar yeni duyanlar için çekici değil ama; insanlar kendiliğinden yuvarlak kuramı yaşıyorlar. Bu kuramın da bilinçli dağıtanlarına gereksinim kalmadı, denecek kadar. Yuvarlaklık giderek yaygınlaşarak kendine değişik düşünce, ideolojilerden kuramcılar yarattı. Değişik kılıklara bürünmüş, bu yaratıklar günümüzde yaşamı yuvarlaklaştırmak için ellerinden geleni yapıyorlar. Bu kurama sıkı sarılanların ifade biçimlerine şaşmamak olanaksız.

"Milliyetçilere karşıyım, dine karşıyım, kapitalistlere karşıyım, kapitalist düşünce ürünü olan her tür baskıya karşıyım. Bu yanlı sanat yapıyor, bu yanlı yaşıyorum. Asıl alışıla gelmiş söylenenlerle devam edecek diye bekliyorsunuz sonunu da bu zat–i kişiliklerin; faşizme, oligarşiye her tür baskı düzenine karşıyım". Hepimizin beklediği o değilmi? İfade ettiklerinin sonunda. İşte bu zatlar tam isabeti yakalamış yetisine bürünerek diyor : "Ben Sosyalizme, Marksizme de karşıyım. Biz idealistiz! biz Materyalistiz", gibi sürüyor. Ardından ekliyorlar; Biz işçilerin egemen olamayacaklarına inanıyoruz. Bu egemenlik onların doğasında yoktur".

Her tür biçimlenme bu tanımına göre olmalı, benzerleri gelip onları bulmalıymış. Yuvarlak dünyanın yuvarlağı olarak her yana her tarafa arkasını dönerken yüzünü de diğer yana dönüyor, dönüyor, dönüyor... yuvarlaklaşıyor. Öyle ise iktidar erki ırkçıların mı? Diyor : "Ben sizin de ezildiğiniz zaman sizinle oldum."

İktidar ümmetçilerin mi elinde? "Ben siz ezildiğiniz zaman sizinle de oldum."

Doğal ki bunu derken ardı ırkçılara, sosyalistlere dönüyor. "Her türlü iktidara karşıyım" diyor, döne döne. Birine yüzü dönükken diğerine arkası dönük oluyor. Böylece her yer tekne çal, çal oyna, saha düz topta dünya da yuvarlak. Kime ardı dönükse vuruyor. Yüzünü döndüğüne de diyor ki : "Sen ezilirken ben özgürleşmeden yana oldum. Bu savaşı verdim !!!" Savaşın adı özgürleşmekmiş.(!)

Döne döne önce Global(sal) sonra Küre(sel), sonra da ben deniz tarafından saptanan Yuvarlak(sal) oluveriyor insan duruyor biri, diğeri başlıyor : "Yok efendim yok. sanatta öyle ideoloji falan olamaz. Artık ben özgürleştim. Bu yüzden her bireyin özgürleşmesinden yanayım. Sanatta ideoloji olamaz. Çünkü; ideolojiler sanatta özgürleşmeye engeldir."

Oysa ki bu tür aydın Yuvarlak(sal) dünya kuramının yaratıkları, yüzyıllardır dayatılan bir ideolojinin yuvarlak(sal)laştırdıklarından olduklarını unutuyorlar mı acaba? Yoksa bir tür renksizlikle, herkesle hoş mu geçiniyorlar? Kendine duruş, renk belirlemede, asıl etken duruş belirlemenin getireceği sorumluluklardan mı korkuyorlar?

İktidar erkinin yargılıkları düşünenleri içeri atarken sen de aynı erkin bir başka bölümünde, onlarla kültür etkinliği yürütüyorsun. Bunun da Adına sanatsal etkinlik diyebiliyorsun, böylece yüzünüzü ırkçılara dönerken, arkanızda ümmetçilere dönük olmuyor mu veya sosyalistlere? Ama siz daha önceden şöyle demiştiniz; "Biz ezilenlerden yanayız".

Nasıl? Yuvarlak(sal) bir biçimde.

KURŞUN DELİĞİNE GÜL SOKMAK Gülnaz Karaosmanoğlu

Yune sesler... Her zamanki çıt çıkmazlıklarının aksine tokat şakırtısı, eşya kütürtüsü, erkek homurtusu... Ayak sesleri kaçmayı, kovalamayı, sendelemeyi bağırıyorlar. En önemlisi tokat şakırtısı. Onu da duymasalar oyun oynuyorlar, eşya taşıyorlar, ne bileyim evi temizliyorlar sanılacak. Öylesine suskun kavgaları! (e, bardağı duvara dayayıp ince iniltileri, ağız dolusu homurtuları dinlemekse ne insanlığa ne komşuluğa sığar. Duvarları sağlam yapasıları tutmuş.)

İlk tanıklıkların "polise mi haber versem"

(-Alo polis! Bi adam karısını dövüyor! -Eee.. Ne var bunda?)

"yoksa gidip bir iki çift laf mı etsem"

(- Bakınız beyefendi bu yaptığınız... "Hanımefendi sen kim oluyon lan) kararsızlıkları, alışılmış günlük isyanlara dönüşmüştür (hani belli durumlarda belli sözlerle isyan tazelediğimiz "abi bu ülkede yaşanmaz" türünden).

Kadınla arada bir karşılaşırlar; çöp dökerken, atan sigortayı yaparken falan işte. Kadın zar zor bir selam, bi bakımlık gözdür sadece. Gerisi usulca kapanan ev kapısı.

Seramoniyi homurtular başlatıyor. Homurtular tabur tabur küfüre dönüşüyor. Adam kıçını ağzına almış, habire küfür kusuyor. (müziğin sesini mi açmalı? yok canım hiç olmazsa tanıklık et) Çok geçmedi küfür darbukalarına, tokat zurnaları... İkinci, üçüncü... Karşıda ses yok. Kocaman bir sus karşısı. (tokadın tende şaplayan ince çığlığı olmasa tüm sesi adam çıkarıyor sanırsın. delidir dersin, ne yapsa yeridir.) Şimdi düşme sesi. Kadının ve onunla birlikte eşyaların. (acaba çocuğu mu olmuyor, neden bu kadar "suçlu"? iyi ki yok, bu kadar trajediye bir de çocuğun ki..) Kocanın giderek artan sesi, kadının giderek artan suçu, onun alışmış isyanı...

Derken... Bir patlama. Düpedüz silah sesi, düpedüz kurşun.. (yuh! öldürdü kadını! ve sessizlik - mi? hayır. kovboy kocanın devam eden bağırtıları olmasaydı "ve sessizlik" olurdu.) Adamın bir süre daha devam eden bağırtıları ve çarpan kapı sesi ve merdivenlerden inişi birinin hırslı hırslı, erkek erkek... (ne sabır var bende, hala gidip bakmıyorum). Kapısını açar. Hayret ondan başka hiçbir komşu kapıya çıkmamıştır. Yo, hayır, üst katlardan birisi sarkmış bakıyor. Kadının kapısını çalar. Ses yok. Biraz daha. Ses yok. (dilsiz misin be kadın, çatlamaz mısın?) Israrla biraz daha, biraz daha hazır cesaretlenmişken. İşte beklenen küçük takırtı!

- Kim O?

(imin ben? sizi merak eden bir komşu? mahremiyetinize giren bir hırsız? trajedinizin tek tanığı? "kim o" dediğine göre yaşıyor (yaşıyor?). sessizce uzaklaşmalı.) Uzaklaşır (zaten epey uzaktır). Ancak evinin kapısını hızla çarpmaktan kendisini alamaz. "Benim! Yan komşunuz" der gibi...

Velhasıl kelam, çok değil bir hafta falan sonra, nasıl olursa olur yan komşu diğer bir komşudan O kadının günü olduğunu öğrenir (o kadın gün de mi görürmüş?). Ne yapar eder merakının yüzsüzlüğü ve gücüyle öbür komşu kadına kendini güne davet ettirmeyi becerir (e, bu kadar parçalanmış edebiyattan tanığımızın "entelektüel" bir kadın olduğunu, "gün"lerle işi olmadığını anlamışsınızdır).

O büyük "gün" gelir, tanığımızda gider. (güne giderken yanına ev ayakkabısı almayı da ihmal etmez. Nede olsa onun da bir annesi, günlerde pastayı böreği beklerken yutkunduğu bir çocukluğu olmuştur - çocuklara ayrı koymazlar. hepsine bir tabakta, sinide-) O kadın ve bir oda dolusu kadın. Hiçbir şey olmamış gibi. Sanki tüm bir hayat "gün"le geçiyormuş gibi. Hal hatır, sohbet muhabbet, seninkiler, benimkiler... Tanığımız artık bir dedektif edasıyla çalışmaktadır. (şuraya düşmüş olmalı? şu vazonun çatlağı o anda mı oldu? suratında morarma var mı? sağlıklı görünüyor, kalçaları da değil, çocuk doğurabilir.) O Kadınsa - yine sessizce - ev sahibi - hizmetçilik görevini zarafet ve nezaketle sürdürmektedir. tanık dedektif kadınımız, ikramların üzerinden (kek pek kabarmamıştı, kısırın bulguru biraz diri gibiydi) lavaboya gitmek ister. O Kadın uzun koridorun sonunu gösterir -ki bu göz göze geldikleri tek andır-. (oysa evlerin planı aynıdır, ama, lavabonun - tuvalet değil lavabonun yeri! biz insanlar öyle kaka şeyler yapmayız- yeri illa ki sorulacaktır.) Tanık dedektifimiz uzun koridorlardan iz arayarak geçer (öyle ya bu kadar ses bir halüsünasyon olamaz). İhtiyacını görür, geri dönerken... Geri dönerken loş koridorun duvarında bir kırmızı görür. Bir gül? Etraf sakindir. Durur güle dokunur. Gerçek bir gül, kıpkırmızı. Hatta koparılalı çok olmamış. Yavaşça gülü eline alır. Gülün kısacık bir sapı, yerleştirildiği delikte ise saplanmış bir kurşun vardır?

Şimdiii...

SORU : kimden saklıyor?
TEZ : Bizden
ANTİTEZ : Kendinden
SENTEZ : Bizden ama aslında kendinden

SORU : Kimin utancı ?
TEZ : Kocanın
ANTİTEZ : Bizim
SENTEZ : Masum değiliz hiç birimiz

Tez, antitez, sentez... O Kadının kurşun deliği yalnızlığına nasıl gül olabilir? Mahsus mahal derler kaldığım zindana!

YUGOSLAVYA: KANAYAN YARA

ÖRDEK : Sayın büyükelçi eski Yugoslavya halklar mozağiydi. Başkan Tito'nun memleketine ne oldu? Bu coğrafyada neden bu kadar kan döküldü?

Eski Yugoslavya'da çok kuvvetli bir ideoloji vardı. Komünizm ve sosyalizm ideolojisi. Orda çok kuvvetli ve karizmatik bir lider vardı. Başkan Tito. İkinci dünya savaşından sonra dünyada iki blok oluştu. Soğuk savaşın döneminde batı ve doğu. Bu iki blok arasında eski Yugoslavya bir dengeydi. Hem ABD hem SSCB için öyle bir denge faydalıydı.

Sonra ne oldu? SSCB imparatorluğu deniliyor. Fakat imparatorluk lafına katılmıyorum. SSCB yıkıldıktan sonra bir deprem oldu. Çok büyük bir depremden sonra artçıl depremler oluşur. Adana depremi sonrası birkaç hafta boyunca küçük depremler oluştu. Büyük bir şok yaşadık. Şimdi iki kutuplu dünya bitti. Bu coğrafya bir bunalıma girdi. Çekoslovakya o bir federasyondu dağıldı. Yugoslavya çok uluslu bir yapı o'da bunalıma girdi. Bu komünizm sosyalizm ideolojisi bitti. Bunun yerine milliyetçilik girdi.

Bu hareketler yeraltıydı. Geçmişte bu hareketler vardı. Fakat Tito'nun karizması yüzünden etkin değildi. O zaman öyle bir kombinazyon vardı ki. Herkes herkesle yaşayabilir. Şimdi öyle bir kontrol mekanizması yok. Milliyetçilik açığa çıktı özellikle Baltık ülkelerde Slovanya'da Hırvatistan'da biz Sırplar olarak eski Yugoslavya'da yaşamı devam etmek istedik. O zaman dışardan sözde yardım geldi.

Avrupa'dan ve ABD'den ayrılıkçı milletçilere dar ufuklu tam destek verdi.

Büyük propaganda yaptılar. Dediler ki Yugoslavya'da Sırplar büyük bir egemenlik istiyorlar. Büyük Sırbistan fikrini geliştirmek istiyorlar. Kaçınılmaz olarak savaş çıktı. Tabi savaş istemezdik fakat bu kaçınılmazdı.

Sonradan akıllı olmak kolay bu durumu önceden göremezdik Belki bu söylediklerim sizin sorunuza bir cevap değil, ben bir bilim adamı olarak, bir diplomat olarak eski ve yeni Yugoslavya'nın bir yurttaşı olarak bunun asıl cevabını bilmiyorum. Nasıl bunları yaşayabildik bilmiyorum ama bazı referansları size şimdi verebiliyorum.

ÖRDEK : Sayın büyükelçi önce Bosna savaşı şimdi Kosova.... Neden?

Zaten biliyorsunuz her şeyden önce son günlerde bir moda çıktı. Kosova yeni Bosna olmasın. Bu slogan adına yeni Yugoslavya'ya baskı uygulanmaktadır. Dünyada madek'ki durum öyle tabi herkes Bosna ile Kosova arasında bir bağ görüyor. Yahut aynı bir fenomenlerden bahsediyor. Ama bu tabi aynı şey değil. Büyük bir fark var. Sadece olanı birleştiren unsur maalesef çatışmalar ve şiddettir. Bosna sorunu tanınmış ve çok feci bir sorundur. Bosna'da çatışmalar oldu. Çünkü Hırvatistan ve Slovenya bağımsızlıklarını ilan ettikten hemen sonra diğerleri de bağımsızlığını almak istediler. Tabi oradaki yaşayan Sırplar bunu istemediler.

Slovenler Hırvatlar bağımsızlık istediler. Yugoslavya'dan ayrılmak istediler. Aynı zamanda belki diyebilirim onların hakkı vardı. referandum yapıldı. Ama aynı zamanda orada yaşayan Sırplar Yugoslavya'da kalmak istediler. Fakat onların hakkını vermedi. Yani iki eşit prensip olarak halklar arasında belki bir görüşme yapılabildi. Diyeceksiniz mademki Birleşmiş Milletler (BM) sadece Hırvatlar Slovenler ayrılma hakkını onlara verdi, diğerlerine bu hakkı vermeliydi. Demokratlık budur. Sırplara vermedi tabi. Savaşmaya başladılar. Çünkü onların hatırası var. İkinci dünya savaşında katliamlar yaşadılar. Yeni partinin o partinin Hırvatistan'daki iktidardaki reoktariğine çok benziyordu. 2. Dünya savaşından dolayı çok korktular ve tabi mücadeleye girdiler. Bu nasıl sonuçlandı? Şimdi belli değil. Şimdi Bosna'da 3 eşit halk yaşıyor. Bosnalılar, Müslümanlar, sırplar ve Hırvatlar Bosna'da bu 3 halkın malıdır. Sadece 1 halkın değil. Ama ne oldu Yugoslavya parçalandı. Bosna lideri İzzet Begoviç ve onun partisi Hırvatlılarla bir ittifak yaptılar. Ve referandum yapıldı. Yine Sırplara karşı. Ama mademki orda 3 eşit halk vardı. Sırplar dediler ki Bosna Yugoslavya'dan ayrılırsa bizler Yugoslavya'da kalmak istiyoruz. Onlara bu hakkı vermediler. dediler yok siz hakkınız yok.. Bu büyük Sırbistan fikridir. Falan.....

Malesef Hırvatistan'daki çatışmalar bosna'ya yayıldı ve ondan sonra savaş çıktı.

Kosova'da durum farklıdır. Kosova özerklik bölgesidir. Çünkü şimdi de onun resmi adı Kosova özerklik bölgesidir. Sırbistan'ın bir parçasıdır ve tabi Yugoslavya'nın bir parçasıdır. Arnavutlar kosova bölgesinde bir azınlık ve hep gazetelerde öyle yazılır.

Kosova'da Boşnaklar % 90'ı arnavutlar % 10 oluşturuyorlar. kosova'da tabi ki Arnavutlar bir çoğunluk oluşturuyorlar ama Sırbistan'da bir azınlıktır. Mesala romanya'da Transinvanya var. Transinvanya'da 2 milyon Acar nüfusu var. Şimdi onlar çoğunluktalar hadi şimdi Transinvanya bağımsız olsun... Olmaz. Çünkü Romanya'da onlar azınlıktırlar.

Bir azınlık bir bölgede çoğunluk olursa ve bağımsızlık isteseler dünya sınırları değişir.

Sırbistan'da Arnavutlar büyük bir azınlıktır. Arnavutlar büyük bir Arnavutluk kurmak istiyorlar. Bunu kendileri istiyorlar Sınırlar kutsaldır. Böyle bir durum olmaz. Yugoslavya'da 30 tane azınlık var ama sadece Arnavutlar bağımsızlık istiyorlar. Oysa burada Macarlar, Ruslar, Boşnaklar Çingeneler var. Tüm problemler çözülüyor.

Ankara'da buzu çözülüyor sokakların... Toprak buğulanıyor ve damlar sabah güneşinin ilk akınlarıda göğü turuncu bir ağ kaplıyor.. Şaşkınız...

Dayton antlaşması Bosna'yı hedefliyordu. Şimdi Arnavutlar dayton'dan sonra hayal kırıklığına uğradılar. sayın Milaseviç Arnavut başbakanı ile görüştüler. Diyalog yoluyla çözülmeye çalışıyor.
Fakat sözde Kosova kurtuluş Ordusu terör eylemleri başladı.
İllegal örgütlenen bu güç eylemleri için nefsi müdafa diyorlar.
Normal bir hukuk devletinde böyle bir şey olmaz. Sırplarda bu eylemlere cevap verdi. Dünyada büyük bir curcuna koptu. Dediler ki işte Sırplar yine kan dökecekler.
Sınırımızda paralı askerler geçmeye başladı. Geçenlerde 1000 silahlı İslamcı terörist sınırı geçmek istedi. Tabi ki ordumuz bunlara cevap verdi. Böylece olaylar alevlendi. Kosova Kurtuluş Ordusu öyle güçlü bir ordu değil. Onlar görüşmeleri engelliyorlar. Müzakereye girmiyorlar. Biz Arnavut liderlerle elbette müzakereden yanayız. Ama sözde Kosova kurtuluş ordusu ile masaya oturmayacağız.
Problem hem basit hem çok karmaşıktır. Bizler yarından itibaren masaya ön koşulsuz oturmaya hazırız. Tabi bu görüşmelerden özerkliğin bir modeli çıkacaktır. Kosova şimdide özerk bir bölgedir. Ama bu görüşmelerden sonra farklı bir özerklik çıkacak. Genel çerçeve terör ve sınır egemenliğine saygı göstermek gerekir. Kosova Kurtuluş Ordusu silahları bırakmıyor. Arnavut liderler arasında çok fark olmasına rağmen özünde hepsi Kosova'nın bağımsızlığından bahsediyorlar. Bundan vazgeçmek lazım. Çünkü bu olmaz. Onlar ABD'den veya BM'lerden bir garanti istiyorlar. Ama hiç kimse böyle bir garanti veremez.
ÖRDEK : Balkanlardaki barışı tehdit eden dış müdahaleler var mıdır?
Balkanlarda durum her zaman böyledir. Balkan devletleri kendi problemlerini kendileri çözmeye başladığı her dönem dış ülkelerin müdahaleleriyle karşılaştık.. Diyorlar ki Kosova sorunu... kosova, Kosova olarak önemli değil. Hatta biz Sırbistan Yugoslavya olarak önemli değiliz. Bu büyük bir stratejik oyundur. Çünkü gazete ve televizyonlara baksanız Kosova dünyanın en önemli sorunu olarak karşımıza çıkar.
Bu doğru değil, dünyada çok önemli sorunlar var. Açlık var keşmir sorunu mesela.. Ama her yerde Kosova var. Niçin? Çünkü balkanlardaki dengelerde çok önemli.
Geçenlerde BM'den izin almadan bir müdahaleden bahsediliyor. Bu benim için çok önemli bir sinyaldir. Bu birkaç ay önce Irat'taki duruma benziyor. Bir merkez her türlü ısrara rağmen illa müdahale etmek istiyor. Bir çok devlet muhalif olmasına rağmen. Bu bir testti. Bu sözde YDD'nin testidir. Bu test hep Irak'ta yapılıyordu. Şimdi Kosova'da yapılıyor.
BM'lerde izinsiz bir müdahale yapılırsa bunu kim yapar? NATO. Bunun anlamı ise biz her şeyi yapabiliriz. Çünkü dünya hala yaşadığımız eski dünyadır.. BM var Temel örgütler vardır. BM 2. Dünya savaşında çıktı. Devletlerin eşitliği ve iç işlerine karışmama ilkeleri var. Fakat şimdi yavaş yavaş çok revaltivize olmuş durumda. YDD bu bölgede egemenliğini test edecek.
Bu dayatmaya bazı ülkeler tepki gösteriyor. Çin, Rusya bazı bölge ülkeleri Makedonya hatta Yunanistan çünkü onlar içinde bir tehlikedir. Şimdi bu sahnede böyle bir oyun oynanmaktadır. Maalesef bu sahne ise şu an bizin ülkemizdir. Ama tarih bunu böyle istedi. Çünkü Kosova bir barut fıçısı olarak tarif ediliyordu. Balkanlar hala bir istikrara kavuşmadı. Bunun için dışarıda hep burası satranç tahtası olarak düşünülmektedir.
ÖRDEK : Dünyada YDD dağıtması var. Buna karşı ne yapılabilir.
Şu anda somut bir şey yapmak zor. Bu YDD çok sofistike bir şeydir. Bu meşru olarak gösteriliyor. Çok akıllı yapıldı. Bu aslında yeni totaritalizmdir. Ama öyle görünmüyor. İnsan hakları adına, barış, istikrar, serbest ticaret adına yapıldı. Bunun bir dizisi var dünya tarihinde. Bu ilk deneme değil. Öncede birkaç deneme oldu. Ama şimdi farklı. Geçmişte ordularla bu yapılmaya çalışıldı. Mesela Hitler ve Stalin.
Şimdi bu YDD karşı açıktan mücadele vermek Don Kişotluktur. Fakat bu dayatmaya karşı dünyada tepkiler çıkıyor. Fakat şu kesinki tüm totaliter sistemler yıkılmak zorundadır.
ÖRDEK : Türkiye ile olan ilişkilerinizi nasıl değerlendiriyorsunuz?
Ben Türkiye hakkında çok şey bildiğimi düşünüyordum. Çünkü çok referans toplayabiliyordum. Cahil bir insan kolay karar verir. Her şey biliyor gibi görünür ama gerçekte bilmez.
Türkiye büyük komplike bir devlettir. Bunu anlamak gerçekten zor.
Hem diplomat olarak, hem bilim adamı olarak Türkiye bölgede çok önemli bir ülke olduğuna inanıyorum. Balkanlar için türkiye çok önemli bir denge unsuru olabilir. Yakın doğuya ve özellikle orta Asya ya hem bir kapı hem bir köprü oluyor. Biz Türkiye ile iyi ilişkiler kurmak istiyoruz. Güney Doğu Avrupa İşbirliği ve iyi komşuluk süreci var. Son zamanlarda İstanbul da dış işleri bakanları düzeyinde bir toplantı vardı. Antalya'da bir zirve yapılacak. Orda bir eşitlik içerisinde balkan devletleri ve Türkiye ile iyi ilişkiler geliştiriyoruz. Çocuklarımız ve torunlarımız için daha güzel ve barış içinde bir Balkanlar bırakmak istiyoruz.
Türkiye - Yugoslavya arasında ikili ilişkilerde hiçbir sorun yoktur. Bosna savaşından önce aramızda örnek ilişkiler vardı. Hatta Türkiye'ye geldiğimde bazı dostlar bana Türkiye'nin iki yakın dostu vardır. Pakistan ve Yugoslavya söyleniyordu.. Bu çok güzel bir kredidir. Tarihten kaynaklanan güzel bir ilişki var ikili ilişkilerde hiç sorun olmamıştır. M.Kemal Atatürk'ten bu yana ilişkiler iyi gitmekteydi. Hatta benim küçük katkım olabilmese ne mutlu.
Şimdi iki ülke arasındaki problemler Bosna savaşında başladı. Hatta yugoslavya'nın dağılma sürecinde Türkiye'nin tavrı çok yapıcıydı. türkiye Yugoslavya'nın dağılmasına karşı çıktı. Özellikle bosna savaşı ile Türkiye tavranı değiştirdi. Türkiye Yugoslavya arasında farklı değerlendirmeler oldu.
Türkiye tüm ağırlığı ile iç savaşta bir tarafa destek verdi. Biz tabi bu tavırdan memnun değiliz. Biz türkiye'den daha dengeli bir tavır bekliyorduk. Daha yapıcı ilkesel ve dengeli bir politika bekliyorduk. Fakat olmadı. Türkiye ile ilişkilerimiz 4 yıl boyunca geçici maslahatgüzar seviyesine inmişti. Önemli olan hem Türkiye'nin hem Yugoslavya'nın ilişkilerini hiç kesmemesidir. Bu geçişi bir dönemdi. Çıkarlarımız karşılıklı ve kalıcıdır. Biz yine burada karşı karşıyayız. Aynı bölgedeyiz. yine aramızda işbirliği olacak. Bosna savaşından sonra ve Dayton antlaşmasından sonra Türkiye ile yine ilişkilerimizi büyükelçilik düzeyine getirdik Bizim ilkesel bir pozisyon ki ikili ilişkilerde hiçbir sorun yoktur. Üçüncü etkenlerden etkilenmektedir. Belki Türkiye'de durum biraz farklıdır. türkiye'de bildiğiniz geniş kesimler vardır. Balkan ve Rumeli ilişkilerine hassas yaklaşmaktadırlar. Bu kesim daha önce ordan göç edenlerdir. hep özel bir hassasiyetle bakılıyor. Oradaki Hıristiyan ve Müslüman arasında bir sorun gibi gösteriliyor. basın kamuoyu oluşturup hükümete baskı yapılıyor. Biz bunu anlıyoruz. benim türkiyeli kardeşlerim dostlarımla ilişkilerimiz iyi. Türkiye'de iyi yaşıyorum. Ama diyorlar siz biliyorsunuz sayın büyükelçi biz çok hassasız bu şeylere sanki bu hassasiyet özel bir hak vermekte. Ama politikada hassasiyet bir hak vermez. Bunu saygıyla karşılıyorum. Ama içişlerine karışma hassasiyet vermez. Bunun için ciddi devlet politikası ilkeler, karşılıklı çıkarlar ve uzun vadeli bir vizyon üzeri varolur. Hassaisiyetler üzerinde değil.
Ben Türkiye devletine ve dış işlerine güveniyorum. Belki istediğimiz kadardengeli bir politika değil ama genel olarak Bosna savaşı zamanı kıyaslanırsa şimdi yapıcıdır. İlkeseldir, temkinlidir ve kalıcıdır. Aramızda her seviyede diyalog geliştirmek istiyoruz. Türkiye'den destek ve anlayış bekliyoruz. Türkiye Güneydoğu Avrupa'da geleceği parlakta olabilir. Tek şart herkesle eşit uzaklıktır. Herkese eşit davranmak. Yugoslavya olarak dışlamamak. İç sorunlarımıza saygı gösterilmeli.

Düzelti

UĞUR Erbe

Öylesine kararmıştıki gözleri insanların

Zaman yürüdü bütün haşmetiyle Bergamanın kapısına. Doğruca Kibelenin tapınağına girdi.

Arzın dört yerinde adı yankılanan Kara taşı güneye fırlattı bütün gücüyle.

Taş gitti gitti *Eloah'ın başına çarptı. Yere yıktı onu.

Bir de baktılar ki o koca kafanın içi bomboş.

Sonra "Tanrı dediğinin kafası boş olur" dediler. Bayram Düğün ettiler; çaldılar, oynadılar.

Bütün hayvan alemini çağırdılar bu büyük bayrama. Boş kafalı Tanrının kutlanışına.

Yalnız bir hayvan gitmedi...

Boş kafalı Tanrı olacağına inanamadı. Kızdılar ona. Kötü insanlara ad verdiler adını.

Kovdular onu. Lanetli kıldılar. Sonra mırıldandı kendi kendine...

"Ben içtiğin çamurlu su muyum
Yalanlarından büyük değil suçum
Kirli değil çamur özünden
Ben hayvan
Sen insan
Gün doğumunda bir kendine
bir de bana bak da utan..."

Bitti

*Eloah: Kibele'nin güneydeki adı.

Kaynak: İsmet Zeki Eyüboğlu (Tanrı Yaratan Toprak)

Anlaşılmaz şeyler söylüyor televizyonlarda spikerler yine.. Yine gazetelerde çocuk ölüleri.. Uçuşan bombalar.. Yakılan kentler...

ALEV ALEV

ULAŞ SAVAŞÇI

– Bugünlerde iyisin. Eskideki gibi bunalım edebiyatı yapmıyorsun.
– Avanta serilerini bıraktım. En kralına tek kurşun sıktım. Ve alayını cehenneme postaladım. Sende de gelişmeler var. Ailenle barışmışsın. Solculuk oynamayı da bırakmışsın.
– Sen bana kıl oluyorsun ama ben sana kıl olmuyorum. Hem ben senin yazılarını anneme okuyorum.
– Kötü oynuyorsun. Bırak bu sakinleştirici sözleri. Ben 'Akineton'u bırakalı çok oldu.
– Sen kendini ne zannediyorsun? Ülkenin bu karışık döneminde bütün ilericilere küfrediyorsun. İş mi bu yaptığın... Sen çok mu masumsun?

Takma isimle çektiğin erotik komedileri cümle alem biliyor.
– Ya sen! Sanat filmi adı altında az mı soyundum. Seninle oynayan oyuncular film bittikten sonra tedavi gördü.
– Çok ileri gidiyorsun.
– Evet ileri gidiyorum. Sen Zerrin doğan oluyorsun, ben bahçet Nacar. sanki "obra" filminin setindeymişiz gibi geliyor bana. "Kobra" filminde zerrin Doğan sevişirken rol yapmadı.
– Sana yazmayı kestiğim için kızıyorsun.
– Biz seninle ektuplaşmadık ki. Sana boşaldım hepsi bu...
– Affet bağışla! Ben de kötüydüm. Hep seni düşündüm.
– Allah affeder ben affetmem... Sana filmin sonunda gelme demiştim.
– Kendinden başka kimseyi düşünmüyorsun. Bir tek sen mi acı çekiyorsun.
– Ben pisikoloji servislerini aşındırırken nerelerdeydin? Bütün kent üzerine çullanırken nerelerdeydin? Hadi kızım git işine. Seferim var.
– Senden bir şans daha istiyorum.
– Sen arada sırada uğra bana. Anarşistim diye kızma bana. Bin bir eylemdeyim uyma bana.

Toplantı Notları
Bank kenarı

Tarık 2000 Ziyad

Toplantımızın konusunu açıklıyorum: O güzel yaşlılar nereye gittiler?
-Neredekiler?
-Beşiktaş Halk Pazarı'nın yanında, dükkanlar, ve çeşmenin civarında, çiçekler, çimenler arasında bankalara oturan yaşlılar.
- Evet, ben de hatırlıyorum, genellikle takım elbiseli, temiz bakışlı kravatlı emekliler.
- Yaya geçidi ışıklarında biriken gençlere, insanlara; çiçeklerin arasından bulvara bakıp birbirleriyle şakalaşıp konuşanlar.
- Birbirlerine nerede ucuz bir şey bulduklarını, anlatan, reçetelerine gösterip kendilerine yazılmış ilaçlar hakkında birbirleri ile fikir alış verişi yapan..
- Kimi zaman yemek tarifleri yapan, birbirlerine elma ikram eden..
- Bazen kızıp, küsen..
- Desenize hayatlarını orada yaşanlar.
- Bazen de [illegible] konuşmayıp güneşte önce sessizce gülümseyip sonra uyuklayanlar.
- Ellerindeki plastik tıka basa dolu torbaları bankın yanında yere bırakıp dinlenenler.
- Bu yaşlılar günün her hangi bir saatinde yaklaşık 15, 20 dan aşağıya düşmezdi.
- Evet kendileri değişir ama sayıları, kalabalık halleri değişmezdi.
- Evet de, bu yaşlılar nereye gittiler?
- Neden bir yerlere gitsinler ki?
- Sen bilmiyorsun.
- Neyi
- Geçtiğiniz hafta tahta perdelerle etrafı kapalı parkta yapılan yeni heykel bitti. Tahta perde kalktı.
- Evet bir de ne görelim artık, o güzel çeşme yok, eski ahşap bankalar yok, çimenler yok, çiçekler yok, rüzgar yok.
- Ne var
- Sadece ve sadece tertemiz çıplak garip bir beton meydan. Oturacak yer hiç mi hiç yok.
- Belki sonra yaparlar.
- Sanmıyorum, belki, kimbilir.
- Ama kısaca ve gerçekce artık Beşiktaş'ta denize karşı, Ucuz Halk Pazarı'nın o yol ağzındaki bahçe park arası alanda o keyifli gülümseyen güzel ihtiyarlar artık yoklar.
- Acaba nereye gittiler. Bu hafta bunu araştıralım.
- Kabul edilmiş ve de toplantı bitmiştir.

HAYAL MEZARLIĞI

ŞADİ KARAŞAHİNOĞLU

MİNİ ÖYKÜ

ALTIN VURUŞ

YİNE SIKINTI...

BİR SİGARA YAKTI; FAKAT HİÇBİR ŞEY

ONU RAHATLATAMIYORDU...

DAYANAMIYORUM, DA..YA ..NA... MI... YORUM... IGHH. HAYIR. YAPMAMALIYIM; AMA NASIL !..

DÜŞÜNDÜ, SON KALAN GÜCÜYLE BAŞARMALIYDI...

VE HAREKETE GEÇTİ HER ZAMAN YÜRÜDÜĞÜ DAR SOKAKLARDAN...

AYAKLARI GİDECEĞİ YERE GÖTÜRDÜ.

KALABALIĞI HİÇ SEVMEZDİ HEMEN BULMASI GEREKEN KIŞIYI GÖRDÜ VE...

SON PARASIYLA HAYATINI SATIN ALDI...

HIZLI ADIMLARLA UZAKLAŞTI ORDAN. YAĞMUR YAĞMAYA BAŞLAMIŞTI. FAKAT ONUN İÇİN HİÇ BİR ÖNEMİ YOKTU.

MALI MASANIN ÜZERİNE KOYDU; MALZEMELERİ ÇIKARTTI...

ACABA BİR NOT YAZMALIMIYDI?

VAZGEÇTİ...VE YÜZLERCE KEZ YAPTIĞI GİBİ ÖNCE KANI İÇERİ ÇEKTİ...

ONU BULDUKLARINDA DEĞİL;

O UYUŞTURUCUYA İLK BAŞLADIĞI GÜN ÖLMÜŞTÜ.

-SON-

Kentlerin ara sokaklarına yayılan çığlık ar. ge iyor anaların. Ku aklarım za.. Oğlum k zım ç.g. k ar yayılıyor uzak damların üzerinden...

Ördek'ten sol açık...

Eyüphan ERKUL

Yoksa sizde mi papağansınız? İşte memleket, İşte demokrasimiz, işte kullandığımız sözcükler;

Çin seddinden Adriyatiğe böyük türk dünyası, döndüm ise döndüm baba, geniş çaplı operasyon, terörist, biravuç eşkıya, çapulcuya meydan bırakılmaz, eşkiya ile masaya oturulmaz, neremi neremi, Reha Muhtar, her nerede yaşıyor ve yaşatılıyorsan, Kapatılan Refah Partisinin yasaklı lideri Necmettin Erbakan, Bölücü başı çocuk katili sanık Abdullah Öcalan, imralı adası, eli kanlı terör örgütü Pekaka'nın sanık başı Apo'nun avukatları, linç hukuku, asmayalımda besleyelim mi, türban, türban, yolsuzluk, susurluk, sözde ermini soykırımı, Kosovalı müslümanlar, lüblanlı islamcı teröristler, başbakan ve cuma namazı, balkanlardan gelen soğuk hava ve gecekondu yıkım, tüp gaz zehirlenmesi bi saniye sayın Kırca, Levent Kırca, Alı Kırca, savaş Ay, RTÜK, ekran karartma, özen gösteren anneler için, devlet bütün yaraları sarar, baskılar ibiz yıldıramaz, ulu önder Atatürk, Atatürk düşmanı, Melih Gökçek ile Emin çölaşan, Cem Özer ile YDH, Cindoruk ile demirel, Özal ile Yıldırım Aktuna, Necmetlin ele Recai, Çiller ile Esat, Ali Desiero ile Mükremin abi, bahattin ile Çevikbir, Ordunun dereleri aksa yukarı aksa, yıkılmadım ayaktayım, sessiz çoğunluk brevhart Tansu, meclisin malvarlığı araştırma kurulunu araştırma kurulu...

Mamak askeri cezaevi, tabutluk, E tipi cezaevi, işkence, Sabancı cinayeti, parsadan olayı, cezaevinde infaz, Nuriş çetesi, Sibel Can, Haran Ural, Selçuk Ural, Aladdin Çakıcı, Çakıcının sevgilisi seçuk Uralın kız, Hakan Uralın annesinin diktiği gelinlik, Mehmet Ağar'ın düğünü, sürekli aydınlık mum söndürdür. Çeteciler, peçete, abi bir selpak alırmısın, tinerci çocukların tecavüz ettiği öğretmen, rüşetçi müdür, Aski, iski, belediye seçimi, reklam şirketi, konuşma metni, diksiyon dersi, in ulan o kürsüden, deyusu - ekber, şerefsiz onbaşı, küçük ozal, büyük Türkiye, söz hakkı doğdu ulan sayın başkan, oturumu kapatıyorum, oturumu açıyorum, aç kap aç kapa artema, HEP, DEP, HADEP, RP, MP, Mepe 5, Kutlu Savaş, İç kardeşi vuruyor, yasah hem şerim yasah, büyük 50 bin, küçük 25 bin, tiyatronun yasaklandığı il Ordu, cinnet geçiren baba, köprüden atlayan travesti, batan transatlantik İtanik, transit yolda zincirleme kaza, trafik canavarı, bayram tatilinde ölen 184 kişi, Kosova Katiamında ölen 30 sivil, yeşil, kontr gerilla, kontr terör, devlet terörü, içindeymişik yeşilmişik, sazmışık, saz ile sivrisinek üstüne, saldıray abi, ekiz yatak, Cumhur abi, meclis, ihale, mütahit, alt geçit üst geçit, kaldırım, cört, pantolon çamuru, belediye başkanı, Akın Birdal, kanamalı bir hasta için acil A eraş pozitif kan, sizi şiddetle kınıyorum, savaş sanatı, Kutlu savaş sanatı, şehit kanı, diş eti kanaması, yayla lezzet testi, Alo ile kanlekeleri tertemiz, orkit, kanatlı orkid, libres, liberal, global köy, işçi kıyım, sovyetler birliğinin yıkılışından sonra, hoca osurursa başsavcı kapatır, başsavcı kapatırsa cemaat güce tapar, bizim cemat sivil toplum kuruluşu, bölücü köpek, der şipingel, Orhan Pamuk, Oskar, Nobel Yaşar Kemal, Devlet sanatçısı, Sivas gazisi, musa Eroğlu, TRT, MHP, A.A. İHA, Enver Ören TGRT, huzur veren gazete, beyin yiyen makale, Jetpa, Proton, Ahmet Kaya, kürtçe Klip, Serdar Ortac, Onuncu yıl Marşı, asker kaçağı, tansiyon kanseri, beyin hemoroiti, in dı armi naw siirt spor, siirtliler gecesi şahane Cumartesi, edi ele büdü, Jet Fadıl, Tansu çiller, Tanju Çolak, hatalı sollama, U dönüşü, kalp spazmı, mutluluk çubuğu, memleket şizofreni, tüketim kültürü, sanatçı duruşu, yarışma programı, nolur hangisi, bi kere ver, alan memnun satan memnun, KDV, hülya Avraş, erkek güzeli, skandal, motorsikletli seçim kampanyası, ölmem mi beni taşlara vurun, lahmacun, viski, arabesk, yeni rakı, efes pilsenin maddi katkılarıyla, avrupa basketbol şampiyonu, kısa Camel, lombak, Cem Yılmaz, Maraba tele vole, bizim statyum, 3 F, 5 en bir Ka, avrupa avrupa duy sesimizi, van Sipor, Fetullah Gülen efendi, okul, kültür emperyalizmi, asyada okul açan şebeke, 28 şubat kararları, MGK, Milli Gençlik Vakfı, kara para trafiği, küskünlerin meclis trafiği, ekonomi gratifi, Ankara gündemi, ankara keçisi, çorum leblebisi, Isparta gülü, niyork hıyarı, Waşinqton Portakalı, beyaz saray spermi, puro, vajina, fantazi, oh bebek benim doğduğum köylerde şimal rüzgarları eserdi öp biraz, bebek katli, oh bebek, ağlama bebek, analardır adam eder adamı, kadın halkları, Cumartesi anneleri, Cuma anneleri, şehit anaları, gazi dedeler, kurtuluş savaşı gazisi ahmet vardar dün hayata gözlerini yumdu, açık göz açık kapı, açık kart, hiç sevmem banka şubelerini hiç sevmem, mali sermaye, kredi kartı, kredi notu, ders notu, okul, dayak ödev, Türküm doğruyum, her türk asker doğar, Tarkan, vatandaşlık, vatandaşlık bilgisi, dil bilgisi, radyo, hakkı Devrim, Devrim kanunları, takıye, Hac, hacı, kabe, put, ben böyle heykelin içine tükürürüm, ekmek heykeli, hat sanatı, halt, halk düşmanı, vatan evladı, tüyü bitmemiş yetim hakkı, canlı bomba, mavi çarşı, çarşı mağzası, Cem Boyner, beyaz ayı avı, beyaz türk zenci, Bob sitendap komedi, meddah Şevki Yılmaz, Atam izindeyiz, bayram izni, izci oymağı, kamp, toplama kampı, toplama, çıkarma, bölme, terörle mücadele sekize bir, 141, 142 ana yasa, anayol - d, karayolu, demir yolu komunist işi, asmayalımda besleyelim mi, besleme, devşirme, Osmanlı tarihi, Fatih, kardeş asması, babil asması, üzüm, şarap, köpek öldüren, sokak köpeği, polis köpeği, jop, Metin Göktepe, Göztepe, Kadı Köy, Taksim, işçi bayramı, 1977, 1999, ikibine bir kala, ikibini bir geçe, binbir gece masalları, binbir zorluk, kolluk, kolluk kuvveti, deniz kuvveti, kardak, it dalaşı, memleket, şizofreni, manyak, toplu çıldırma, kitlesel paranoya, toplumsal bilinçaltı, bilinçaltına gittim dönücem, cumaya gitti, kafayı yedik, hepimiz deliyiz, deli deli tepeli, burası nere ya? biz nereye gidiyoruz, enflasyon, din devleti, siyasal islam, laik, anti laik, din ile devlet işleri, devlet su işleri...

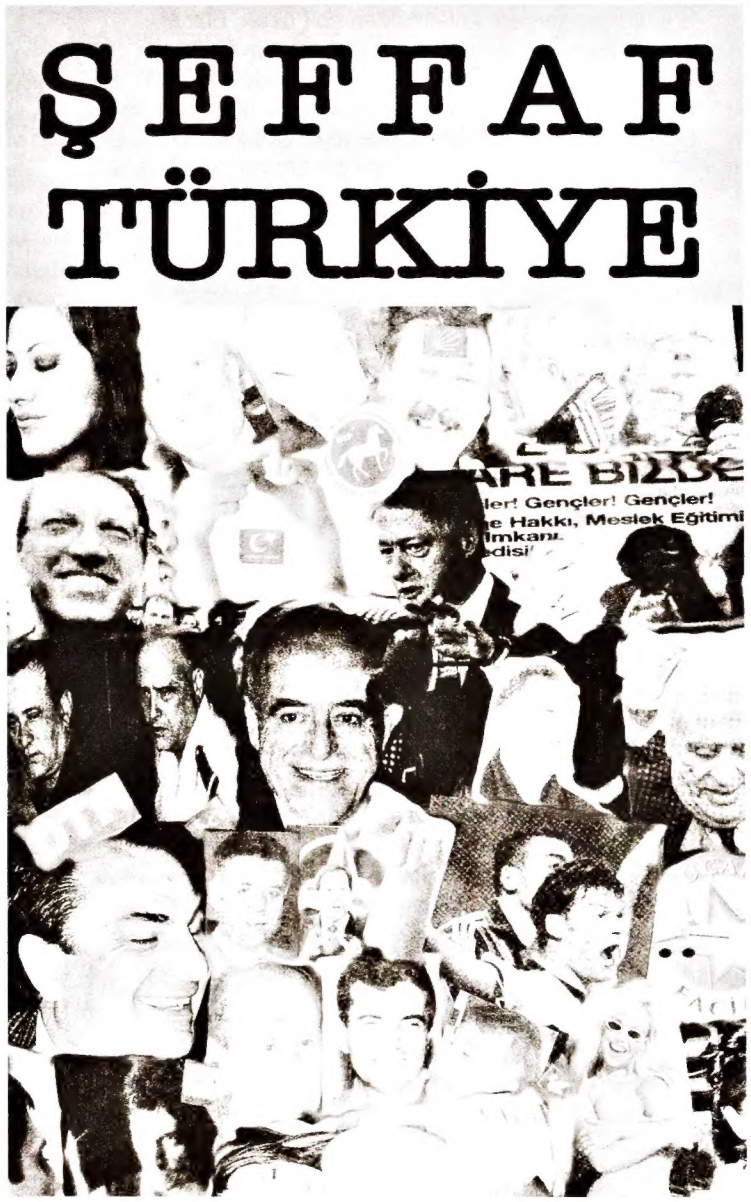

Öpmek için hangi yanımızı dönsek elimize gurbetin ve acının kanı bulaşıyor. Günışığının sabah yeliyle dansettiği öteleri düşlüyoruz. Sarsılıyoruz...

Ördek'ten yangın

GOLGOTA

Golgota M.S 1996 yılında kuruldu ve kadrosunda birkaç değişiklik yaşayarak bugüne kadar geldi. Golgota bugünkü kadrosunda :
Aytaç Yürekli : Volkan, gitar, ney ve flüt
Tuğrul Ersan : Gitar, vokal ve klavye
Onur Erbaş : Bas Gitar
Giray Fidan : Vurmalıları
Üstlenmiş durumda.

Biz, çoğu insanın düşündüğünün aksine müziğin türlere bölünmemesi gerektiğine inanıyoruz. Bu ayrım müzisyenleri sadece yeni arayışlardan yoksun bırakmaz, aynı zamanda onları kısırlığa iter. İşte bu yüzden Golgota sadece ve sadece bir MÜZİK grubudur.

Nasılki hayat denemeler ve yanılmalar üzerine kurulmuşsa, müzikte aynı paralellikte olmalı ve onu üretenlere özgü olmalıdır. Günümüzün cennet vatan panaromasında gördüğümüz en önemli sorun, insanların yeteri kadar düşünmüyor ve düşündürülmüyor olmasıdır. İşte bu yüzden biz insanları; geçmişlerini, bugünlerini ve yarınlarını sorgulamaya itecek müzik yapmanın gerektiğini düşünüyoruz. Teknolojinin de yardımıyla son bir kaç yılda her alanda olduğu gibi müzikte de ülkemizde ve dünyada tek seslilik hakim oldu. Belirli tarzlar ve kişiler (?) dışında kimseye hayat hakkı tanınmadı. Bize göre herhangi bir üretimim başarılı kabul edilebilmesi için aşması gereken kriter popülerlik değil kalite olmalıdır. Üzerinden milyarlar kazanılmaya çalışılan imajlar ve üniformalar bize yakıştırılmaya çalışılmakta (metalciler siyah giyer, popçular pringles yer, punklar zincir takar) olsada bunlar tamamen dayatma ve gereksizdir. Yaşantımız bir doğmadan yıllarca önce birileri (?) tarafından yazılmış kurallar, töreler ve inançlar bütünü tarafından (bizim onayımız olmamasına rağmen) belirlenmiştir. Bize bırakılansa sadece sonucu belli olan bazı seçeneklerdir. Asıl özgürlük insanın kendi seçeneğini yaratabilmesidir. İşte bu seçeneği yaratabilmek için denemek, yanılmak ve bu deneyselliğin sonucunda özgünlüğe ulaşmaktır. Genel olarak müzik piyasasının kokuşması gibi underground diye nitelenen belli bir kitlenin piyasası da (onlar aksini iddia etsede) ondan bağımsız kalamayarak, onun gibi kokuşmuştur. Müzik yapmak ve bunu insanlara duyurabilmek için ya astronomik rakamlar ödemek ya birtakım tanıdıklara sahip olmak ya da onların istediği ne olduğu belirsiz iğrenç müziği (bkz. Bireyztiş ailesi) yapmak gerekir. Ne yazık ki heryerdeki tek seslilik ve tek düzelik müzik piyasasında da hakim durumdadır. Heavy metal ve punk gibi protest müzik yapanların birçoğu da üzerinden para kazanılır hale geldikçe evcilleşiyor ve zengin çocuklarının partilerde kafa sallıyıp deşarj oldukları birer meta haline geliyorlar. Diğer bir eldeyse dinleyici dinlediği müziğinin değişmesini ve gelişmesini ihanet olarak değerlendiriyor. Oysaki değişmeyen tek şey değişimdir ve değişmeyen şey ölür. (Sanırız burada dejenere olmakla değişmenin farkını da ortaya koymuş oluyoruz)

Bir başka sorun da sömürüdür. Yaşam standartı düşük olan insanlara hitap ettiklerini söyleyen sanatçılar (?) kliplerinde son model mercedesler ve mankenlerle boy göstermelerine rağmen hitap ettiklerini söyledikleri kitleden tepki almaz aksine daha çok yükselirler. Kötü durumda yaşayan halk paylaşmak ve özgür olma hayalleri kurması gerektiği yerde bir gün bu ucube krallar gibi olabilmeyi düşleyerek yaşıyor. Bu idollerin hayat hikayesi insanları ümitlendiriyor ve cesaretlendiriyor. Garsonluktan assolistliğe yükselişler (ve bunun gibi çıkışlar yapan), kliplerinde sarışın hatunlar oynatan idoller ne şarkılarında ne de müziklerinde varolan gerçeği anlatmaktan çok uzak. Bizce satışı sağlayan unsur, tapınma ve bir gün kendine tapılması hayaliyle yaşamak. (Ancak bugün bile birkaç kişinin dışında yeni firavunların oluşabilmesi mümkün değil.) Kimse suya sabuna dokunmuyor kendi çapında sesini çıkaranlar bizzat halk tarafından eleştiriliyor ve mevcut olan şu; herkesin şikayetçi olduğu durum yine herkes tarafından korunuyor. İnsanlar kral olmayı düşünedursun, tekelliğe varan piyasa zaten kendi ucube krallarını yaratıyor. Yani hiçbirşey görüldüğü gibi değil.

Modern mabed haline gelen beyaz cam; insanlara ne yiyip ne içeceklerini (vs.) haklarını kime teslim edip etmiyeceklerini söylerken korkunç bir biçimde insan olma gerçeğini yani Homo Sapiens Sapiens'i diğer canlılardan ayıran farkı olan "hareketlerinin önceden kestirilememesi" özelliğini yok etmeye çalışıyor.

Öyleyse... Bizce müzik ne cehaletin isteyerek veya estemeyerek kurbanı olmuş insanların evde oturup izlediği "topbilmene" ve "sabah bonbonları"ndaki gibi ne düğün dernek ne gerizekalı pazar eğlence programlarında (şu durumda sanki eğlenmeyi çok hak ediyormuşuz gibi) ne bir sürü kokona ve kodomanın kokteyilinde çalınan klasik müzik gibi olmalıdır. Müzik birşey anlatmalı ve sizi alıp götürdüğü yerde sizi bir öncekinde daha ileri koymalıdır. İnsanları uyuşturup tepkisiz varlıklara dönüştürmemeli aksine uyandırmalıdır.

Ama çok yazık ki insanlar müziği bir eğlence aracı olarak algılarken her hangi bir ucube kral kıvrak hareketle ve çılgınca danslarla (!??) hala kalabalıkları coşturabiliyor. (bkz. Sokrafa Mandal vs.) Bizim hangi takımı tutacağımızı, kavga eden sanatçılar (???) arasında hangisini seçeceğimizi, hatta ve hatta hangi partiye oy vermemiz gerektiğini (bkz Mahzim Kırmızgil Sonuçta biz ne bize tapılmasını isteyen ne de firavun olmak isteyen bir topluluğuz. Para konusuna deyinmek gerekirse (ki biz bundan hoşlanmıyoruz), parayı sadece insanca ve insanlık onurumuzu ayaklar altına aldırmadan yaşamak için gerekli görüyoruz. Evet zor; ama zor olamayan şeyler insana birşey kazandırmaz. Bicze samimi olarak çalışmak her zaman karşılığını alır. Bu şartlar altında olsa bile...

Not : Parasızlıktan, 657 milyar yıldır çıkaramadığımız ama önümüzdeki birkaç ay içerisinde çıkarmayı umduğumuz albümümüzle bir daha görüşmek üzere.

İrtibat adresi : 42. Sok. 54 / 13 Oran / ANKARA
Tel : 0312 491 08 02 Onur ERBAŞ

PANO

Metin Kahraman
Dinletisi KABARE
Sanat Evi'nde.
24 Nisan 1999 Saat:
19.30
Tel: 434 44 79

Saldıray Aabi 16-22-23 Nisan tarihlerinde eşin dostun hatırına ikiz yatak olayına girecek...
Yer : Mithatpaşa Cad. 75. Yıl Salonu Ankara
Rez: 430 41 94

Bir kaç hafta önce bu çılgınlara yer vermiştik. O zamanlar kasetleri yeni çıkmıştı.
Bu toprakları ve türkülerini seven herkesi müzikleri ile tanışmaya davet ediyor..
ÇIĞ TÜRKÜLERİ
Bütün kasetçilerde...

Bütün çocuklar 23 Nisan Kutlu Olsun... Tarih bilmecesinin çözüm yolu sizsiniz... ÖRDEK

Dallarımıza tüneyen kumruların avlumuzdaki yaşlı dut ağacının ve ona sevgiyle gülümseyen işçilerin yürüyüşünü duyuyoruz sabahın seherinde.

GÜN SENİNLE BİTTİ BUGÜN

Nilgün- BAHAR

"Düşlerimizin heykelinin gerçeğin uçurumlarından aşağı doğru yuvarlanıp paramparça olduğu yerde ve biz düşlerimizde hep aynı sahneleri görüp, sıçrayarak uyandığımız zaman ihtiyacımız olur hep kadere karşı duran yazılara"

Burada batan gün, uzaklarda biryerlerde doğacak yeni bir günün habercisi gözlerimde.

Henüz tepeleri karlarla kaplı dağların ardına doğru süzülen alev topu umudu buradan nerelere götürecek kimbilir? İşte razlı kıvrımlarla akıp giden bulut kümeleri arasındaki son bir parlaklık ve ardından gelen saklı yalnızlıklarımızla gece...

Uumudumu saklı tutan özlemlerimle, dışardaki aksamla arama giren sözde saydam camdan bakarken - şiddetli bir duygu çekimiyle olsa gerek kendimi caddede buluveriyorum. Ve sonra ceketimden tutup çekiştiriyor beni ılık rüzgar yeni mevsimin tazeliğine; akşamın hüzününde dolaştırıyor bu isli şehrin caddelerini. Her adımda içimi gıdıklayan bahar kokusu koca şehrin işini içine çekip yeni mevsimle gelen umudu yayıyor tüm kente.

Sonra açıyorum yüreğimin penceresini denizlere. Yağmurlara dönüşen günlere inat. Yol alıyorum gökyüzüne mevsimlerin içinden geçerek Acemi bir süvari gibi tecribesizce yalpalayıp dururken yaşamın sırtında, deneyerek ve el yordamıyla öğreniyorum çoğu şeyi.

Gözlerim bağlı atılmışken bir mayın tarlasına, her adımımda biraz daha fazla tedirginlik duyuyorum belki ama mayınların sonundaki güzel günleri bildiğim için korku yerine güçlü irademi dokuyorum yüreğime.

Sonra çocukların çığlıkları yükseliyor kenar mahallelerden

Anlaşılan tek ben değilim hüznü umuda, tedirliğinliği cesarete dönüştüren Tek ben değilim güzellikleri içinde duyarak yaşayan yine bir sürü düşünce akıp geçiyor beynimden kadere inat : "Hey dünya! Sen beni susuz bırakıp çöl kumlarına savurdun da; mataramda hep saklı duran umudumu hesaba katmadın. Işıksız bırakıp izbe köselere fırlattın ama karanlıkları aşmama yarayan kendi ruhumun aydınlığını fark edemedin.

Düşünemedin ki; ben yugüne kadar bütün zorlukları; senin geçici aydınlığınla değil, kendi ruhumdan şavkıyan ışıklarla aştım "

Derken bir park ilişiyor gözüme . Birden yolum oraya sapıyor ve bir bankta buluyorum kendimi içime dolduruyorum tüm evreni Hani Nazım der ya : "Bu anda ne düşmek dalgalara / Bu anda ne kavga, ne hürriyet, karım / Toprak güneş ve ben / Bahtiyarım"

Ve akşam gecede tamamlıyor bedenini. Islak, alabildiğine gürültülü bir gecede ıslanmama aldırmadan ağırdan alıyorum adımlarımı Gün, bu güzelliğini de benimle paylaşıyor. Doğusundan batısına alev topunun, gelişinden kayboluşuna gecenen. Gün benimle bitti bugün.

Turgay Delibalta

Çamurdan tanrılar yaratıp,
Tapındı insanlar.
Burunlarında demir halkalı tutsaklar
Sümerlerde.
Çalılıklar arkasına saklandı
tanrı,
Üfürüğünde oğul..
"Olmazsam yaratmazdı dünyaları"
Deyip...
Göklere uçurdular...

Köleleşen insan yüzünde;
Idalıklar,
Cariyeler,
Bedelli özgür kılındı.

Baş kaldırısı Spartakus'ün
Cehennem zebanileri
Sürüldü üstümüze,
Düşlerinde,
Alıp yerden,
Gökleri yağmaladılar.

Yer,
Koynunda gezinen
Suyundan içtiğim ırmak.
Bakılmamış tarlanın istemi,
Şimşek çaktı,
depremle sallandı yer,
Yağmur yağdı...
Bağlayıp imgelemlerinin
Kuyruğuna...
Göğe uçurdular...

"Güneşi gözlerimizden aldılar."
Kirlendi gökler
Gene
Bulutlarla yere indi,
Koynunda,
Toprağın.
Karanlığın üstüne.

Ha..
Olmuşsun canlı,
Ha..
Olmamışsın...
Doğa kendi döngüsünde.
Kaygısı var mı?
Venüs'ün
Ateşinden
Yer, gök ve suyun.

Ben ÖZDEK.
Doğanın çocuğuyum.
Varlığım ortada.
Ya sen?
Mağara imgelemlerinin
HİÇLİĞİSİN. !!!

Ankara'nın Karşıyaka Mezarlığı'ndaki üç mezar kırmızıya çalan mermerle örülü.. Yerden yükselen kalenin burçları gibi, oymalı yanları... Üçü aynı... Tek biçim, tek motif... Türkiye haritasını andıran bir motif olarak yükselir üç mezar...

Mezar üstüne ekili arap saçı boy verip yayıldı kapladı mezarları... Üç mezarın üstü yaz kış yeşildir.

Mezarların ortasında, kan gölünü andıran, mermerden bir motif daha vardır. Kan gölünün ortasında gül ağacı dikilidir. Güller baharda açar... Rengarenk... Renkler sonbahara dek oynaşır durur...

Çeşme, mezarların yakınındadır. Gelen geçen mezarlara su döker... Arap saçı çiçeğiyle gülleri beslerler...

Kır çiçekleri eksik olmaz üç mezarda. Kim getirir, kim koyar, bilinmez...

Üç mezarın üstünde üç gencin adları yazılıdır. Doğum tarihleri bir de... ölüm tarihleri yoktur.

katilleri hala ceza lan dırıl ma dı